

Érdnek nincs pénze fürdőhelyre

Strand helyett parkot terveznek

A tikkasztó meleget — mely mostanában minden napunkra rányomja a bélyegét — leginkább vízpart mellett, strandon lehet élvezni. Érd városának lakói is szívesen járnának a városi strandra — ha lenne. Mivel nincs, az emberek Százhalombattára vagy távolabbi településekre utaznak lubickolni. Sokan felteszik a kérdést, vajon mi lesz a sorsa a volt Kaszinó Strandnak Érdligeten, amit már jó tíz éve bezártak. Ez alatt az idő alatt a medence és környéke egyre rosszabb állapotba került, s ma már több millió forintba kerülne a felújítása. Mi a célja a volt strand területével az önkormányzatnak? — kérdeztük T. Mészáros Andrást, Érd alpolgármesterét.

— Közel három évvel ezelőtt a képviselő-testület

úgy döntött, hogy eladja ezt az 1,3 hektár alapterületű telket — kezdte válaszát. — Felértékelgettük a területet, s azt körülbelül 50 millió forintot árba becsülték fel. Több vállalkozó jelentkezett a polgármesteri hivatalban, de amint megtudták, hogy milyen drága a terület, letettek vételi szándékukról. Ezen nem is csodálkozom — jegyezte meg —, hiszen a vételáron kívül rengeteget kell költeni rá, s a kiadások szinte biztos, hogy nem térülnének meg több év alatt sem.

Az alpolgármester úr elmondta, hogy a strand területét ingyen is rendelkezésre bocsátaná az önkormányzat annak a beruházónak, aki vállalkozna egy komplex szolgáltatásokkal ellátott, színvonalas fürdőhely kialakítására. Egy ilyen

strandnak mindenki örülne a városban, sajnos azonban a költséges feladat megvalósítására nem akadt jelentkező, az önkormányzatnak pedig semmiképp nem fér bele a költségvetésébe ekkora kiadás.

— Szinte biztos, hogy nem lesz strand az elkövetkező években Érd — mondta T. Mészáros András. — A területet semmiképp nem kívánjuk a jelenlegi állapotában hagyni. Szeretnénk egy szabadidőparkot varázsolni a 13 ezer négyzetméteres telekre, ahol kedvükre sétálhatnának; pihenhetnének az emberek. Az, hogy mikor tudjuk mindezt megvalósítani, még kérdéses, mert sajnálatos módon a városnak erre sincs pénze ebben az évben.

V. Cs.

Véget ért az építési szünet

Folytatódik a főtéri felújítás

Még 1987-ben történt: a fő feladatként a város tulajdonát képező épületek karbantartásával, időnként helyreállításával foglalkozó Váci Városgazdálkodási Vállalat, mely a mostani helyzettől eltérően akkor még állami, s nem önkormányzati cég volt, elkezdte felújítani a Március 15. tér 16. és 18. alatt lévő kétszintes műemlék épületeit. A munka — pénzühiány miatt — néhány kapavágás után megszakadt. (A pénzühiány annak következménye volt, hogy a VGV szinte egyik napról a másikra megszűnt állami cég lenni, s így időlegesen kicsúszott a lába alól a talaj.)

A felújítási munkálatot az önkormányzat, mint beruházó megbízásából nemrégiben újra megkezdte a VGV, melynek főmérnökétől, Jámbor Lászlótól megtudtuk: a tervek szerint október 15-ei határidővel megvalósuló beruházás összköltsége mintegy 56 millió forintba rúg majd, aminek előteremtésében a cementgyár sikeres privatizációja (is) segítette az önkormányzatot.

A felújítás további részleteiről Ritlop Mária, a VGV építésszolgálati ágazatának vezetője tájékoztatta lapunkat. Elmondta egyebek mellett, hogy a két ház földszintjén, ahol korábban három bolt működött, közfalak beépítésével tizenhárom üzlethezlyiséget alakítanak ki a kivitelezők: a VGV építőcsoportja, valamint két építőipari kft. 15-15 munkatársa.

Az üzleteket bérbeadás útján kívánja értékesíteni az önkormányzat, szemben a két ház emeletén lévő, s a felújítás során a korábban jóval korszerűbbé váló lakásokkal, melyek megvásárolhatók lesznek.

A szakember arról is tájékoztatta lapunkat, hogy a két ház közös belső udvara rendkívül tetszetős, díszburkolatos, üvegtetővel fedett, s igényes kivitelű térvilágítással is ellátott sétálóudvarrá alakul a felújítás során. (A tervekben egy szökőkút építése, illetve egy szobor felállítása is szerepelt a sétálóudvaron, ám erre egyelőre nem jut pénz.)

(ribáry)

A gyergyóditrói harangra gyűjtenek

Segít a Buda Környéki Székely Kör

Lapunk nemrég közölt tudósítást ötven erdélyi tanítójelző leány budakeszi táboráról. Az esemény kapcsán Gecző Istvánt, a szervező Buda Környéki Székely Kör elnökét az egyesület más programjai felől kérdeztük.

Az 1988 óta működő székely kör igyekszik tagjainak megnyerni a Budakeszire, Budajenőre, Pátyra, Telkire, Perbáltra és Zsámbékra akár régebben, akár a közelmúltban betelepült székely származású lakókat. Ez eddig leginkább Budakeszin sikerült, ahol már száztizen léptek be az egyesületbe. Az „óhazával” a pápa látogatása teremtette meg az első igazi kapcsolatot, erre az alkalomra 74-en jöttek Székelyföldről Budakeszire látogatónak. A csíksomlyói búcsú pedig a községgel erősítette a szálakat. Az odautazó küldöttséggel tartott a polgármester, és számos német nemzetiségű polgár is. Az együttműködés azóta tovább

erősödött, a budakeszi svábok közül már többen tagjai is lettek az egyesületnek.

A kör tagjai azóta is sokat kirándultak. Tavaly meglátogatták a bonyhádi „Ezer székely lány” találkozót, és megnézték a híres kakasdi művelődési házat is. A Makovecz Imre által tervezett faragások és az élő fák használata különösen tetszett a tagoknak. Vendégül láttak már kárpátaljai lányokat is, és közös rendezvényeket szerveztek a helyi Faluszéptő Egyesülettel. Együtt kószorúzták meg a közelmúltban Erkel Ferenc szobrát, és jelenleg is együtt végzik a kálvária felújítását. Ebből a munkából a kör egy stációt vállalt, amelyet székely motí-

vumok felhasználásával hoznak rendbe.

Külön említést érdemel a budakeszi székelyek erőfeszítése a gyergyóditrói harang újraöntése ügyében. Ditróbról a Jézus Szíve-templomból még az első világháború idején elvitték és beolvastották ágyúnak a harangot. Hogy a békességet és szeretetet hirdető hang újra szólhasson, a Buda Környéki Székely Kör jótékonyági est rendezésével gyűjtést indított. Ez idáig a közel hárommillió forintos harang árából csak mintegy négy-száz ezer forint gyűlt össze. Ezért a székely kör kér mindenkit: ha módja és tehetsége van hozzá, támogassa anyagilag a nemes célt. A ditróiakat is megilleti a harang szava, amelyet a háború pusztítása vitt el otthonukból.

(nánási)

Minden számlát kifizetnek

Nyugodt légkörben gyógyítanak

A közelmúltban a ceglédi Toldy Ferenc Kórház élére Mohos Györgyöt nevezték ki. Az orvosigazgatóval — aki az előző négy esztendőben is irányította az egészségügyi intézményt — ebből az alkalomból beszélgettünk elképzeléseiről.

— Alighanem számvetést készített, s az alapján döntött úgy, hogy továbbra is szívesen lenne a kórház vezetője.

— Négy évvel ezelőtt — egy bizalmi válság kellős közepén — súlyos anyagi gondokkal küszködő intézményt örököltem. Akkor a főorvosok bizalma ösztönzött arra, hogy pályázzak, s vállalom a hatalmas kihívást. A megbízatásom május 31-én lejárt. Meghirdették az állást. Magamban elkészítettem az eltelt időszak számvetését. Értékelésem szerint a kudarcok és gondok ellenére sikeres volt ez a négy esztendő. Kollégáimmal közösen elkezdtük az intézmény megújítását. S közben egy nagy-szerűen felkészült, elkötelezett, hivatását szerető csapat kovácsolódott össze. Ezt érezték azok is — a főorvosi kar tagjai —, akik újra megtiszteltek bizalmukkal, s biztattak, hogy folytattani kell.

— Nem zavarta, hogy nem akadt vetélytársa?

— Nemcsak Cegléden, máshol is az a tapasztalat, hogy egy-egy orvosi vagy gazdasági igazgatói állásra kevesen jelentkeznek. Egyébként aligha az a fontos, hogy valaki hány pályázó közül nyer. Az a lényeges, hogy az illető megfelel-e a komoly szakmai, emberi kritériumoknak. Végül is a képviselő-testület — az elbírálásra jogosultak véleménye alapján — bizalmat szavazott nekem.

— Csalódott volna, ha

nem fejezheti be, amit elkezdett a kollégáival?

— Nem titkolom, hogy igen. Jóllehet, kevesebb lett volna a gondom, felelősségem, ha nem folytatom tovább.

— Manapság nemegyszer hallani olyan hírt, hogy egy-egy kórház bezárását fontolgatják. Van-e titka, hogy az önök intézménye — az anyagi nehézségek ellenére — működőképes?

— Közismert tény, hogy az elmúlt évtizedekben intézményünk — nemcsak az anyagi támogatást tekintve — többszörösen hátrányos helyzetben tevékenykedett. Rákényszerültünk a takarékosságra. Megtanultunk célszerűen gazdálkodni. Eddig nem fájt a fejünk súlyos pénzügyi gondok miatt. Ki tudtuk fizetni mindig a számláinkat (szerencsére ez napjainkban sincs másképp). Természetesen örvendetes, hogy nem kellett egyetlen olyan intézkedést sem hozni, amely rontotta volna a betegellátás színvonalát.

— Megvalósul(hat)-e a kórház teljes rekonstrukciója? Hol tart a kétmilliárdos beruházás?

— Középtávú rekonstrukciós elképzelésünket a legmagasabb szakmai fórum is támogatta. Az első beruházás rövidesen befejeződik. Őszintén reméljük, hogy Békesi László országgyűlési képviselő, akárcsak elődje, Réti Miklós, szívügyének tartja majd a kórház teljes felújítását, amit öt évre terveztünk. Bízunk

benne, hogy folytatódna a munkálatok, s az ezredforduló táján a ceglédi egészségügyi intézmény európai színvonalú lehet.

— S vajon a megelőző és gyógyító egészségügyi tevékenység is európai színvonalú lesz? Van-e ehhez egészséges, jól felkészült gárda?

— Korábban a kórházban különböző szakmai érdekek szerint szerveződtek az orvosi csoportok, klikkek működtek. Nos, ezek az érdeellentétek feloldódtak a fejlesztési elképzelések kidolgozásakor. Az utóbbiakat a főorvosi kár együttműködésével készítettük elő. Ma már büszkén mondhatom, hogy mindenki kiegyensúlyozott, nyugodt légkörben tevékenykedhet. Nincsenek a közvéleményt borzoló események. Nagy érték a szellemi tőke — a kollégák és a szakdolgozók tudása, felkészültsége —, négy tudományosan fokozattal bíró munkatársunk és négy megyei szakfőorvosunk van. Egyébként a rekonstrukció az épületek teljes műszaki felújítása, komfortosítása, a műszerek gyarapítása mellett egy szakmai fejlesztési programból áll. Az utóbbiban elsőbbséget kapott a szív- és érrendszeri betegek gyógykezelése, a daganatosok, valamint a balesetet szenvedettek ellátása. Szakmai specialitások bevezetését tervezzük. Eddig megvalósult a gyermek vese- és tüdőbetegek korszerű kezelése, a kardiológiai betegek ellátása, a modern epe-, valamint plasztikai sebészet. Mindenképpen szeretnénk folytatni ezt a szakmai fejlesztést, amelyhez megvan a szellemi tőke. S ehhez a programhoz igyekszünk megteremteni a feltételeket is.

F. F.

A hívek adományából emelték

Már vakolják a csemői templomot

Már vakolják a csemői leendő katolikus templomot — tudtuk meg Kiszél Mihály esperes-plébánostól, a ceglédi óplébánia vezetőjétől. — Megígértem a híveknek, hogy ez év karácsonyán már ott tartjuk az éjjeli misét — újságolta.

A csemői templomépítési gondolata négy esztendeje vetődött fel. Az első szabad választás után fogalmazódott meg az igény, hogy a híveknek ne kelljen vasárnaponként a zöldalmi kápolnáig kilométereket gyalogolniuk, ha misén szeretnének részt venni. Az önkormányzat méltányolta a gondolatot, s a templomépítés céljára ingyentalpet ajánlott fel.

Dragonits Tamás tervei alapján Vankó József lakiteleki vállalkozó fogott hozzá a megvalósításhoz, a kivitelezést pedig Faze-

A harang Órbottyánból érkezett

Vimola Károly felvétele

kas Gyula ceglédi mérnök ellenőrzi. Az anyagbeszerzést teljes egészében a plébános úr vállalta. A falubelekedés volt az igénye, hogy „templomszerű”

templomot tervezzenek toronyórával és haranggal.

Mihály atya napról napra figyelemmel kíséri: miként halad az építkezés. Mindez valószínűleg nem kis fáradságába kerül. Ezen a télen már tetőt húztak az épület fölé, s a torony is bepucolva, készen áll. Májusban a harang is megérkezett Órbottyánból, melyet „Urunk mennybemenetele” napján Marosi Izidor nyugalmazott váci püspök szentelt fel.

A plébános úr kérdésünkre elmondta: a kivitelezés eddig mintegy tizenegymillió forintba került. Ebből az összegből egymillió-háromszáz ezer forintot nyugati adományokból a Caritas utalt át, szintén ugyanennyit a püspökség adott, ám a többi a hívek adakozásából gyűlt össze. Volt, aki a fél házát hagyta a csemői templom felépítésére. (t. á.)